

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Вінницький навчально-науковий інститут економіки
Вінницький коледж економіки та підприємництва

НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВИ, РЕГІОНІВ, ПІДПРИЄМСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції

м. Вінниця, 17 квітня 2019 року

ТОМ I
ЧАСТИНА 1

Вінниця – 2019

ЗАСТОСУВАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОБЛІКОВОМУ ПРОЦЕСІ

Дем'янишина О. А., к.е.н., доцент

Слатвінський М. А., к.е.н., доцент

*Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини*

Стрімкий ріст інформаційних технологій в Україні, як і в усьому світі, веде до усвідомлення практичності і плюсів при їх використанні. Теперішній перехід України до інформаційного суспільства, коли сьогодні до Інтернету має доступ практично будь-яка людина, обумовлює можливість переходу до такого нового поняття як хмарні технології. Обліковий процес не є винятком. Проте, переважна більшість підприємств навіть не чули такого терміну. Це можна пояснити тим, що в Україні хмарні сервіси містяться ще в стадії розробки та поодинокого впровадження на практиці.

Згідно з офіційним формулюванням Національного інституту стандартів і технологій США (NITS), хмарні обрахунки – це система присвоєння користувачеві усюдисущого і комфортабельного мережевого доступу до повного спектра інформаційних ресурсів, які можуть бути скоріше надані та чітко налаштовані на його потреби з мінімальними управлінськими зусиллями і необхідністю взаємодії з провайдером послуг або (сервіс-провайдером) [1].

Хмарні технології визначають як динамічно масштабований вільний спосіб доступу до зовнішніх обліково-аналітичних інформаційних ресурсів у вигляді сервісів, що надаються за підтримкою мережі Інтернет. Таким чином, хмарні технології – це певна парадигма, що передбачає віддалену обробку та зберігання даних.

«Хмара» – це сервер або мережа, де зберігаються дані та програми, що з'єднуються з користувачами через Інтернет. Хмарні технології дозволяють споживачам використовувати програми без установки і доступу до особистих файлів з будь-якого комп'ютера, що має доступ до Інтернету [2].

«Хмарні» технології в обліковому процесі — це технології обробки облікових даних, в яких комп'ютерні ресурси надаються інтернет-користувачеві як онлайн-сервіс. Слово «хмара» тут виступає метафорою, яка уособлює складну інфраструктуру, що приховує в собі всі технічні деталі. Дане поняття є англomовним терміном Cloud Computing («хмарні обчислення») який був уперше згаданий у 1993 році Еріком Шмідтом для позначення сервісів, що дистанційно підтримують різні дані і додатки, які розміщені на віддалених серверах. Проте про саму концепцію технології згадується ще у 1966 році в книзі «The Challenge of the Computer Utility». Дугласом Паркхілом (Douglas Parkhill) були представлені майже всі сучасні характеристики «хмарних обчислень», порівняння їх з електроенергетикою та використання приватних, публічних та громадських «хмар» [2].

Виділяють три умови, за якими визначають, що сервіс є хмарним:

1) Сервіс доступний через Web-браузер або за допомогою спеціального

інтерфейсу прикладної програми для доступу до Web-сервісів.

2) Для користування сервісом не потрібно жодних матеріальних затрат.

3) В разі використання додаткового програмного забезпечення оплачується тільки той час, протягом якого використовувалося програмне забезпечення або взагалі безкоштовно. Національним інститутом стандартів і технологій США встановлені такі обов'язкові характеристики хмарних технологій [3].

З точки зору обліково-аналітичного споживача ці характеристики дозволяють отримати послуги з високим рівнем доступності і низькими ризиками непрацездатності, забезпечити швидке масштабування обчислювальної системи завдяки еластичності без необхідності створення, обслуговування і модернізації власної апаратної інфраструктури.

Зручність і універсальність доступу забезпечується широкою доступністю послуг і підтримкою різного класу термінальних пристроїв (мобільних телефонів, персональних комп'ютерів та інтернет-планшетів).

Сучасні технології дозволяють не купувати дороге програмне забезпечення для установки на комп'ютер, можна розгортати хмарну інфраструктуру і мати доступ до неї з будь-якого місця, з будь-якого обладнання, підключеного до Інтернету. Слід зазначити, що доступ до «хмари» можуть мати одночасно тисячі людей, що мають права доступу.

Хмарні технології являють собою загальний термін для всього, що включає в себе постачання послуг хостингу через Інтернет. Розглядаючи основні моделі «хмарних» обчислень (*aaS), в юридичному контексті, можливим є той факт, що мова йде про договір надання послуг. І якщо з приводу перших двох моделей IaaS та PaaS, провівши певні дослідження, загалом можна погодитися, що «хмарний» провайдер надає своєму клієнту інформаційно-технічні послуги, то з найбільш розповсюдженими серед обліково-аналітичних споживачів похідними хмарними сервісами SaaS (SoftwareAs a Service) — не все так просто [2].

Для користувачів системи SaaS не важливо, де встановлене програмне забезпечення, якою мовою воно описане та яка операційна система при цьому використовується. Головне – відсутня необхідність встановлювати додаткове програмне забезпечення. Системи SaaS наділені деякими визначальними характеристиками.

Доступ до систем SaaS здійснюється через Web-браузер з використанням відкритих стандартів або універсальний плагін браузера. Хмарні обчислення та програмне забезпечення, яке є власністю певної компанії, не поєднуються між собою. Вони є доступні за вимогою. За наявності облікового запису можна отримувати доступ до програмного забезпечення в будь-який момент та з будь-якої точки планети Земля.

Їм притаманні мінімальні вимоги до інфраструктури ІТ. Для конфігурування систем SaaS потрібен мінімальний рівень технічних знань, що не виходить за рамки, характерні для звичайного користувача. Висококваліфікований ІТ-адміністратор для цього не потрібний.

Програмно-технічна інфраструктура «хмара» будується на основі центрів

обробки даних (ЦОД). Залежно від розміщення і належності ЦОД, порядку надання доступу до сервісів і способу організації роботи клієнта виділяють чотири моделі розгортання хмарних сервісів, а саме:

1) приватна хмара (з англ. Privatecloud) – це інфраструктура, призначена для використання однією організацією. Вона використовується виключно для вирішення задач стандартизованого класу послуг і технічних можливостей організації.

2) суспільна хмара (з англ. Communitycloud) – вид інфраструктури, призначений для використання певною групою користувачів, що об'єднані спільним класом інформаційних або технічних інтересів, інформаційних потоків даних, мають спільні задачі тощо.

3) публічна хмара (з англ. Publiccloud) – ця інфраструктура доступна для широкої громадськості і знаходиться у власності організації продажу хмарних сервісів та послуг системи.

4) гібридна хмара (з англ. Hybridcloud) – це поєднання декількох хмарних інфраструктур, що залишаються унікальними інформаційними об'єктами, але пов'язані між собою приватними або стандартизованими технологіями передачі даних [1].

Використання хмарних технологій дає ряд переваг перед традиційними технологіями ІТ. Загальною перевагою для всіх користувачів хмарних технологій є те, що отримати доступ до «хмари» можна не лише з ПК чи ноутбука, але також з нетбука, смартфона, планшета, тому що головною вимогою для доступу є наявність Інтернету, а для роботи програмного забезпечення «хмари» використовуються потужності віддаленого серверу.

За оцінками експертів, використання хмарних технологій в багатьох випадках дозволяє скоротити витрати в два-три рази в порівнянні з утриманням власної розвиненої ІТ-структури. Також головною перевагою використання даних технологій є можливість швидко пристосовуватися до змін у середовищі будь-якої установи. Окрім очевидних переваг на користь використання хмарних технологій, доцільно позначити і деякі недоліки. Недоліки «хмарних» рішень зводяться, в основному, до проблеми довіри постачальнику сервісу, від якого залежить як безперебійна робота, так і збереження важливих даних користувача. Крім того «хмарні обчислення» висувають високі вимоги до якості каналів зв'язку, які гарантують постійний якісний доступ в інтернет.

Хмарні обчислення завжди вимагають з'єднання з мережею Інтернет. Багато «хмарних» програми вимагають хорошого Інтернет-з'єднання з великою пропускну здатністю. Через питання безпеки не всі дані можна довірити сторонньому провайдеру, тим більше, не тільки для зберігання, але і для обробки [1].

Хмарні технології повільно, але упевнено захоплюють інформаційний простір та спрощують роботу з документами у дорозі, відрядженні, дома і на роботі. Також на основі хмарних технологій вже існують операційні системи, які постійно активно розвиваються в багатьох сферах життя [3].

Отже, для удосконалення облікового процесу, на нашу думку, є потреба використовувати такі потужні технології як «хмарні обчислення», які,

підтримуючи традиційні форми збору, обробки, зберігання та передачі облікової інформації, є новим етапом розвитку даної сфери та економічно вигідним, ефективним і гнучким способом задоволення потреб тих, хто користується цією інформацією, незалежно від місця перебування.

Список використаних джерел:

1. Хмарні обчислення. URL : https://uk.wikipedia.org/wiki/Хмарні_обчислення (дата звернення 02.03.2019)
2. Способи та засоби регулювання відносин між постачальником та споживачем «хмарних» рішень в Україні. URL: https://sklaw.com.ua/ua/news/316_hmarno_z_royasnennyamistattya_tetyani_harebavi_dlya_vidannya_ukrainskiy_yurist/ (дата звернення 09.04.2019)
3. Информационные технологии управления: Учебное пособие для вузов / Под ред. проф. Г. А. Титаренко. 2-е изд., доп. Москва : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. 439 с.

ПРОФЕСІЙНЕ СУДЖЕННЯ БУХГАЛТЕРА В ОБЛІКОВІЙ СИСТЕМІ ПІДПРИЄМСТВА

Щирба М.Т., к.е.н., доцент

Щирба І.М., к.е.н.

Тернопільський національний економічний університет

Необхідність професійного судження зумовлено всезростаючим ускладненням господарської діяльності, що вимагає від вітчизняних бухгалтерів в умовах невизначеності ініціативи щодо отримання інформації і зменшення ентропії. Сучасний бухгалтер відрізняється від минулого тим, що він вирішує питання методології та методики фінансового і управлінського обліку без вказівки «зверху».

Облік є процесом зняття невизначеності. Приймаючи те або інше судження, професійний бухгалтер знімає невизначеність, при цьому він повинен бути упевнений:

- по-перше, в тому, що така подія дійсно можлива (усунення невизначеності професійним судженням);
- по-друге, що його судження цінне» [1, с. 142].

При формуванні професійного судження важливе значення має співвідношення між об'єктивною і суб'єктивною складовими. Завдання отримання достовірної інформації у звітності зумовлює необхідність переважання об'єктивної складової у професійному судженні. Об'єктивність професійного судження ґрунтується на використанні достовірних даних для оцінювання реальної ситуації. Суб'єктивність професійного судження обумовлюється його природою. Співвідношення об'єктивної і суб'єктивної складової у професійному судженні залежить від факторів, які наведені в табл. 1.